

Wandelende tak, *Carausius morosus*

Het bekendste huisdier bij insectenliefhebbers is wel de wandelende tak. Kinderen zullen wel heel wat met de beestjes hebben gestoeid en de Engelse naam 'Laboratory stick insect' geeft al aan dat het niet tot kinderen beperkt blijft. Ze worden dus vooral in de genetica als proefdier gebruikt. Een aantal soorten plant zich ongeslachtelijk voort, wat aantrekkelijk is.

Vaak zitten ze in een te kleine ruimte gevangen. Om netjes te vervellen hebben ze een hoge kooi nodig. De gewone wandelende tak is dan ook heel eenvoudig in huiskamer te houden.

Oorsprongsgebied is India. In Europa hebben we een 15-tal soorten. De

noordgrens van een van de soorten is Bretagne. Groot is de verrassing om een dergelijk dier in je sleepnet te hebben. Doordat het vooral nachtdieren zijn en doordat ze niet opvallen dankzij hun camouflage mis je ze gemakkelijk. Het afslepen of kloppen van de vegetatie is een goede methode van verzamelen.

Aan de wandelende tak op de foto is kennelijk ook ruw getrokken, ze mist namelijk een poot. Dus voorzichtig laten lopen en vastpakken.

De mannetjes van de takken zijn kleiner en gevleugeld en vliegen ook. De meeste vrouwtjes bezitten korte vleugels waarmee ze niet vliegen. Soms worden kleurrijke vleugels als afschrikking gebruikt tegen predatoren.

Op ons lab hebben we wel de forse *Extatosoma tiaratum* gehouden. Deze voedt zich o.a. met braam. Verder de op varen gespecialiseerde *Oreophoetes peruana*, waarvan vooral de mannetjes mooi en kleurrijk zijn getekend.

Bij de wandelende takken horen verder de minder bekende wandelende bladeren. Het zijn als het ware platgeslagen wandelende takken, die een blad imiteren waardoor ze zo mogelijk nog moeilijker te vinden zijn.